

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

การสอนเสริมครั้งที่ 1
หน่วยที่ 1 - 7

เอกสารโสตทัศนศึกษา

33303

นโยบายสาธารณะและการวางแผน Public Policy and Planning

สงวนลิขสิทธิ์

เอกสารโสตทัศนศึกษา นโยบายสาธารณะและการวางแผน การสอนเสริมครั้งที่ 1
จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบริการแก่นักศึกษาในการสอนเสริม

จัดทำต้นฉบับ : คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชา

บรรณาธิการ/ออกแบบ : หน่วยผลิตสื่อสอนเสริม ศูนย์โสตทัศนศึกษา
สำนักเทคโนโลยีการศึกษา

จัดพิมพ์ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

พิมพ์ครั้งที่ 1 ภาค 1/2562 พิมพ์ใหม่

แผนการสอนเสริม

ครั้งที่ 1

การสอนเสริมชุดวิชา 33303 นโยบายสาธารณะและการวางแผน

การสอนเสริมครั้งที่ 1 หน่วยที่ 1 – 7

รายชื่อหน่วยที่สอนเสริม

หน่วยที่ 1	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
หน่วยที่ 2	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ
หน่วยที่ 3	การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ
หน่วยที่ 4	การกำหนดนโยบายสาธารณะ
หน่วยที่ 5	การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
หน่วยที่ 6	การประเมินผลและการพัฒนานโยบายสาธารณะ
หน่วยที่ 7	ปัญหาและแนวทางพัฒนานโยบายสาธารณะในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ชุดวิชา (หลักสูตรใหม่)

1. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด กระบวนการนโยบายสาธารณะได้
2. เพื่อให้เข้าใจและสามารถอธิบายบทบาทของระบบราชการที่มีต่อนโยบายสาธารณะ
3. เพื่อให้สามารถนำกระบวนการนโยบายสาธารณะไปประยุกต์ใช้ในภาครัฐได้

ประเด็นการสอนเสริม

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ
3. การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ
4. การกำหนดนโยบายสาธารณะ
5. การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
6. การประเมินผลนโยบายและการพัฒนานโยบายสาธารณะ
7. ปัญหาและแนวทางพัฒนานโยบายสาธารณะในประเทศไทย

แนวคิด

1. นโยบายสาธารณะเป็นการตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำของรัฐบาลหรือองค์การภาครัฐที่มีอำนาจตามกฎหมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อส่วนรวมและการแก้ไขปัญหาสาธารณะ กระบวนการนโยบายสาธารณะ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การกำหนดนโยบายสาธารณะ การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ การประเมินนโยบายสาธารณะ และการเปลี่ยนแปลง การพัฒนา หรือการยุตินโยบายสาธารณะ และมีแนวทางการศึกษาหลัก ได้แก่ แนวทางพหุนานโยบายสาธารณะและแนวทางเสนอแนะนโยบายสาธารณะ

2. สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับนโยบายสาธารณะในแบบโต้ตอบกัน ตัวแบบการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะมี 3 ตัวแบบ ได้แก่ ตัวแบบเชิงสาเหตุและผล ตัวแบบเชิงระบบนโยบาย และ ตัวแบบเชิงองค์ประกอบของระบบ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะมี 2 ประการคือ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอกกระบวนการเมือง และปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในระบบการเมือง

3. การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ เป็นศาสตร์ซึ่งใช้ความรู้และระเบียบวิธีในการวิเคราะห์ความรู้แบบข้ามศาสตร์ในลักษณะสหวิทยาการ แนวทางการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะประกอบด้วย 5 รูปแบบ ได้แก่ แนวทางกระบวนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล แนวทางเกมทางการเมือง แนวทางวาทกรรม แนวทางถึงขยะ และ แนวทางกระบวนการสถาบัน เทคนิคสำคัญ 3 เทคนิค คือ การวิเคราะห์ฉากทัศน์ การวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์

4. การกำหนดนโยบายสาธารณะ ประกอบด้วยขั้นตอนของการก่อตัวของปัญหา การจัดระเบียบวาระนโยบาย ตระเตรียมกร่างนโยบาย และการสร้างความชอบธรรมของนโยบายสาธารณะ ตัวแบบทางการเมืองเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะมีลักษณะเป็นแนวทางการพรรณนา และตัวแบบทางการบริหารเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ มีลักษณะเป็นแนวทางการเสนอมาตรฐานที่ควรจะเป็น

5. การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมหรือกระบวนการที่กระทำเพื่อการบรรลุผลของนโยบาย ตัวแบบการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติที่สำคัญได้แก่ ตัวแบบสหการ ตัวแบบกระจายอำนาจ ตัวแบบเครื่องมือทางการบริหาร และตัวแบบทั่วไป กลยุทธ์การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติมีทั้งกลยุทธ์ทั่วไปและกลยุทธ์เฉพาะสาขา

6. การประเมินผลนโยบายสาธารณะในรูปแบบการวิจัยจะต้องมีการออกแบบในการวิจัยโดยมีขั้นตอน อาทิ การออกแบบ การกำหนดรายละเอียด การออกแบบการวัดผล การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนานโยบายสาธารณะ ประกอบด้วย การเข้ามาแทนที่ของนโยบายสาธารณะที่ดำรงอยู่ การกำหนดวาระ และความชอบธรรมของนโยบาย

7. การกำหนดนโยบายสาธารณะในประเทศไทยพบปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ปัญหาด้านเนื้อหา และ ปัญหาด้านกระบวนการ การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในประเทศไทยพบปัญหาสืบเนื่องจากขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ ปัญหาภายในองค์การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ และปัญหาภายนอกองค์การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ การประเมินผลนโยบายสาธารณะในประเทศไทยพบปัญหาด้านเทคนิคการประเมินผล ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม และปัญหาด้านการประยุกต์ใช้

วัตถุประสงค์

เมื่อรับการสอนเสริมแล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายแนวคิดพื้นฐาน กระบวนการ การศึกษานโยบายสาธารณะได้
2. อธิบายแนวคิด ตัวแบบการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะได้
3. อธิบายแนวคิด แนวทาง กระบวนการ วิธีการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะได้
4. อธิบายกระบวนการ ตัวแบบทางการเมือง และตัวแบบทางการบริหารเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะได้
5. อธิบายแนวคิด ตัวแบบ ปัญหา เจาะไขความสำเร็จ และกลยุทธ์การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติได้
6. อธิบายแนวคิด ขั้นตอนการประเมินผล และลักษณะของการพัฒนานโยบายสาธารณะได้
7. อธิบายและวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางพัฒนาการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินผลนโยบายสาธารณะในประเทศไทยได้

กิจกรรมการสอนเสริม

1. ประเมินผลก่อนการสอนเสริม
2. สรุปสาระสังเขปของประเด็นที่ 1 - 7
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เข้ามารับการสอนเสริมซักถามปัญหา
4. ประเมินผลหลังการสอนเสริม

รายชื่อหน่วยการสอน**ชุดวิชา 33303 นโยบายสาธารณะและการวางแผน**

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ
3. การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ
4. การกำหนดนโยบายสาธารณะ
5. การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
6. การประเมินผลนโยบายและการพัฒนานโยบายสาธารณะ
7. ปัญหาและแนวทางพัฒนานโยบายสาธารณะในประเทศไทย
8. ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย แผน และโครงการ
9. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา
10. การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
11. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
12. การวางแผน การดำเนิน การควบคุมโครงการ
13. การติดตามและประเมินผลโครงการ
14. แผนและโครงการในประเทศไทย
15. ระบบสารสนเทศกับกระบวนการนโยบายสาธารณะและการวางแผน

หน่วยที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

ไสตท์ศน์ # 1.1 ลักษณะสำคัญของนโยบายสาธารณะ

ลักษณะสำคัญ

การตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำของรัฐบาลหรือองค์การภาครัฐที่มีอำนาจตามกฎหมาย กำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางดำเนินการกว้าง ๆ มีตัวแสดงทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การตัดสินใจของรัฐบาลในทุกระดับส่งต่อส่วนรวมและการแก้ไขปัญหาสาธารณะ อยู่ในรูปกฎหมายหรือไม่ใช่กฎหมาย

ความสำคัญ

- ด้านการบริหารและพัฒนาประเทศ : จัดสรรงบประมาณ
- ด้านการตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชน

ไสตท์ศน์ # 1.2 ประเภทของนโยบายสาธารณะจำแนกตามมิติต่าง ๆ

ประเภทของนโยบายสาธารณะจำแนกตามมิติต่าง ๆ

มิติ	ประเภทของนโยบายสาธารณะ
มิติด้านวัตถุประสงค์หรือสัญลักษณ์	● นโยบายสาธารณะเชิงวัตถุประสงค์ ● นโยบายสาธารณะเชิงสัญลักษณ์ (จิตวิทยา)

ไสตท์ศน์ # 1.3 ขั้นตอนหลักในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

ขั้นตอนหลักในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

- การกำหนดนโยบายสาธารณะ
- การนํานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
- การประเมินนโยบายสาธารณะ
- การเปลี่ยนแปลง การพัฒนา หรือการยุตินโยบายสาธารณะ

ไสตท์ศน์ # 1.4 ขั้นตอนหลักในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

จริยธรรมในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

- ตามหลักธรรมาภิบาล
- ความโปร่งใส
- ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้
- การมีส่วนร่วม
- การสนองตอบความต้องการของประชาชน
- ความเป็นธรรม
- ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ
- การยึดมั่นตามติ
- นิติธรรม

ตัวอย่างเช่น

การปกป้องผู้ให้ข้อมูลเพื่อประเมินผลนโยบายภายใต้กฎหมาย

ไสตท์ศน์ # 1.5 พัฒนาการการศึกษานโยบายสาธารณะ

พัฒนาการการศึกษานโยบายสาธารณะ

ยุคต้น (ค.ศ. 1946 – 1969) การจัดตั้งสภาที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจเพื่อระดมนักวิชาการมาช่วยกำหนดนโยบายสาธารณะในสหรัฐอเมริกา และเริ่มมีการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเพื่อใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนของการกำหนดนโยบายสาธารณะด้วยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพและกรณีศึกษา

ยุคกลาง (ช่วง ค.ศ. 1970 –1989) การขยายตัวของการศึกษานโยบายสาธารณะผ่านการจัดตั้งองค์การการจัดทำหลักสูตรและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ รวมทั้งการศึกษาระบบการนโยบายนโยบายสาธารณะที่ครอบคลุมขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ การประเมินผลนโยบายสาธารณะ และการยุตินโยบายสาธารณะโดยให้ความสำคัญกับการศึกษาเชิงปริมาณมากขึ้น

ยุคเปลี่ยนแปลง (ช่วงทศวรรษ 1990 เป็นต้นมา)

มีการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ เรื่องการศึกษาในมุมมองใหม่ ๆ การศึกษาแบบผสมผสาน (mixed method) ทั้งเทคนิคเชิงคุณภาพและปริมาณ แนวการศึกษาแบบปัญญาญาณ (intuitive approach) เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

แนวทางการศึกษานโยบายสาธารณะ

แนวทางการศึกษา	ลักษณะสำคัญ
แนวทางพรรณานโยบายสาธารณะ	● อธิบายเนื้อหาและกระบวนการของนโยบายสาธารณะตามที่ปรากฏอยู่จริง ● ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการกำหนดนโยบายและผลลัพธ์หรือผลกระทบของนโยบายสาธารณะ ● นโยบายสาธารณะเป็นผลผลิตของระบบการเมือง ● นักรัฐศาสตร์นิยมใช้ โดยศึกษาเป็นกรณีศึกษา
แนวทางเสนอแนะนโยบายสาธารณะ	1) วิเคราะห์และเสนอแนะข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย 2) ประยุกต์ใช้เทคนิค ระเบียบวิธี และศาสตร์หลายแขนง 3) ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินผลนโยบาย 4) สามารถวิเคราะห์เชิงวิทยาศาสตร์ เชิงวิชาชีพ หรือเชิงการเมือง 5) นักรัฐประศาสนศาสตร์นิยมใช้ 6) เป็นวิชาชีพสาขาหนึ่ง และ 7) ทำให้ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับกระบวนการนโยบายสาธารณะของแต่ละฝ่ายมีเหตุผลชัดเจน

ปัญหาของการศึกษานโยบายสาธารณะ

- ประการที่ 1 การศึกษาแบบแยกส่วน
- ประการที่ 2 การศึกษาที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้หรือพัฒนานโยบาย
- ประการที่ 3 จำกัดอยู่ที่บางตัวแบบและศึกษาไม่ต่อเนื่อง
- ประการที่ 4 การศึกษาเชิงอัตวิสัย
- ประการที่ 5 การศึกษาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติและการประเมินผลนโยบายสาธารณะนิยมวัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนดขึ้น

ทิศทางการศึกษานโยบายสาธารณะในอนาคต

- ประการที่ 1 ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการนโยบายสาธารณะ
- ประการที่ 2 ควรคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาความรู้และพัฒนานโยบายมากกว่าการศึกษาตามผลการศึกษาในอดีต
- ประการที่ 3 ควรพัฒนาตัวแบบใหม่ที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละประเทศ และใช้องค์ความรู้เชิงสหวิทยาการ
- ประการที่ 4 ควรให้ความสำคัญกับการศึกษาเชิงผสมผสาน ใช้ข้อมูลทั้งเชิงอัตวิสัยและภาววิสัย และเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง
- ประการที่ 5 ควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสาธารณะและการศึกษาเปรียบเทียบในพื้นที่หรือช่วงเวลาอื่น

หน่วยที่ 2

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ

ไสตท์ศน์ # 2.1 สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ

สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ

- สิ่งที่อยู่รอบๆ นโยบายเป็นเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อนโยบายทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ

ความสำคัญของการศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อม

1. ช่วยกำหนดพันธกิจ
2. ช่วยกำหนดกลยุทธ์เพื่อความได้เปรียบในการแข่งขัน
3. ช่วยตัดสินใจนโยบายได้ถูกต้อง
4. ช่วยแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว
5. ช่วยป้องกันการทุจริตเชิงนโยบายได้

ไสตท์ศน์ # 2.2 ตัวแบบการวิเคราะห์ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ

ตัวแบบการวิเคราะห์ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ

- การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมเชิงสาเหตุและผล: วิเคราะห์สาเหตุที่ก่อให้เกิดผลที่ตามมาของนโยบายสาธารณะ (Dye, 2002: 6)
- การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมเชิงระบบนโยบาย: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบาย ได้แก่ สิ่งแวดล้อมนโยบาย ปัจจัยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Dunn, 1981: 46)
- การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมเชิงองค์ประกอบของระบบ: ปัจจัยนำเข้า กระบวนการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยนำออก (นโยบาย) ผลสะท้อนกลับ สิ่งแวดล้อม (Easton)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ

- เศรษฐกิจ : ระดับการพัฒนา ระดับของทรัพยากร ระดับของการกระจายทรัพยากร
- สังคม : วัฒนธรรม ปทัสถานทางสังคม
- ปัจจัยสิ่งแวดล้อมอื่น : ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติ
- สถาบันการเมือง : พรรคการเมือง รัฐสภา รัฐบาล
- กระบวนการทางการเมือง :
 - (1) ระบุปัญหานโยบาย
 - (2) จัดทำวาระ
 - (3) กำหนดนโยบาย
 - (4) ประกาศ
 - (5) นำนโยบายไปปฏิบัติ
 - (6) ประเมินผลนโยบาย
- พฤติกรรมทางการเมือง : ผู้นำแบบประชาธิปไตย ผู้นำแบบเผด็จการ ผู้นำแบบเสรีนิยม

หน่วยที่ 3
การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ

ไสตท์ศน์ # 3.1 พัฒนาการ

พัฒนาการ

เริ่มจากแนวคิดการตัดสินใจแบบมีเหตุผล **ประยุกต์ความรู้ด้านคณิตศาสตร์** สถิติและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นำมาเป็นแนวทางจัดสรรงบประมาณ

ไสตท์ศน์ # 3.2 ขอบเขตของการวิเคราะห์จำแนกตามแนวทางการศึกษา

ขอบเขตของการวิเคราะห์จำแนกตามแนวทางการศึกษา

Dunn, 1994: 63

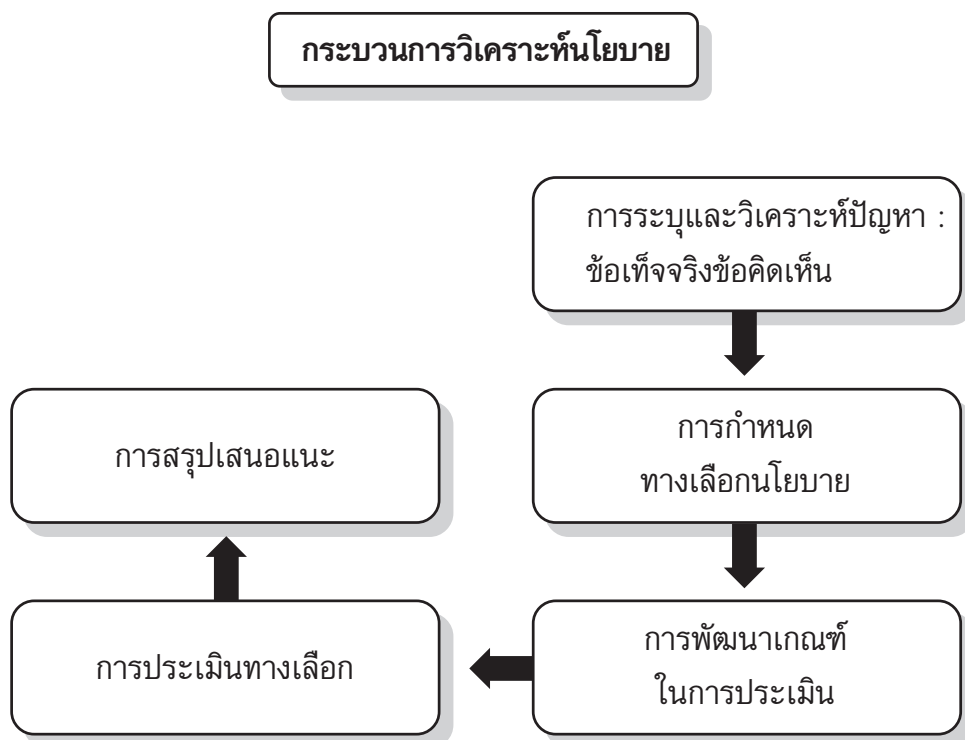
แนวทาง/ขอบเขต	คำถาม	ประเภทของข้อมูล
แนวทางเชิงประจักษ์	สิ่งหรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นคืออะไร ความเป็นเหตุผลของนโยบาย	การพรรณนาและ การทำนาย
แนวทางเชิงประเมิน	คุณค่าของสิ่งนั้นคืออะไร ประสบความสำเร็จ/ล้มเหลว	คุณค่า
แนวทางเชิงปทัสฐาน	สิ่งที่ควรดำเนินการคืออะไร	ข้อเสนอแนะ

จริยธรรมของการวิเคราะห์

- แนวทางกระบวนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล : ใช้เหตุผลและข้อมูลเพื่อทางเลือกที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เปรียบเทียบทางเลือกต้นทุนและผลประโยชน์ นโยบายคือการตัดสินใจที่ฉลาดด้วยข้อมูลสำคัญ
- แนวทางเกมทางการเมือง : ใช้อำนาจและการเจรจาต่อรอง
- แนวทางวาทกรรม : สร้างเวทีโต้เถียงจากกลุ่มต่าง ๆ การเรียนรู้และรับรู้ทัศนภาพระหว่างกัน
- แนวทางหน้าต่างนโยบาย : การบรรจบกันของปัญหา มาตรการนโยบาย การเมือง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเวลาที่เหมาะสม
- แนวทางกระบวนการสถาบัน : นโยบายเป็นการผลิตซ้ำ มาตรการที่เคยมีอยู่เดิมซึ่งกำหนดโดยวัฒนธรรมของสถาบัน

ไสตท์ศน์ # 3.4

กระบวนการวิเคราะห์นโยบาย

ไสตท์ทัศน์ # 3.5 การวิเคราะห์ฉากทัศน์

การวิเคราะห์ฉากทัศน์

การฉายภาพอนาคตที่เป็นไปได้ของประเด็นที่ศึกษา และการนำภาพอนาคตมาเป็นฐานในการตัดสินใจ 5 ขั้นตอน

- ระบุนขอบข่ายของฉากอนาคต
 - ระบุปัจจัยสำคัญ
 - วิเคราะห์ปัจจัยสำคัญ
 - สร้างฉากอนาคต
 - นำไปสู่การประยุกต์
- (Kosow, 2008)

ไสตท์ทัศน์ # 3.6 การพัฒนาเป้าหมายกระบวนการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง : เป็นเครื่องมือการประเมินขอบเขตกลุ่มที่จะได้รับผลกระทบจากนโยบาย

1. การพัฒนาเป้าหมายกระบวนการวิเคราะห์
 2. การระบุกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
 3. การตรวจสอบผลประโยชน์
 4. การระบุรูปแบบและบริบทการมีปฏิสัมพันธ์
 5. การประเมินอำนาจและศักยภาพ
 6. การประเมินทางเลือกและใช้ประโยชน์จากข้อค้นพบ
- (Mayers, 2001: 4-12)

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์

ประยุกต์แนวคิดเศรษฐศาสตร์ทำให้ทราบคุณค่าของแต่ละทางเลือก จัดลำดับทางเลือกได้เหมาะสม
8 ขั้นตอน

- กำหนดขอบเขตของการศึกษา
- ระบุผลกระทบต่อนโยบาย
- ประเมินต้นทุนและผลประโยชน์
- คำนวณค่าเสียโอกาส
- คำนวณหามูลค่าที่แท้จริง
- สะท้อนถึงคุณค่าของคุณภาพชีวิตและความเป็นมนุษย์
- รายงานข้อสันนิษฐานและข้อจำกัด
- แสดงผลลัพธ์จากการสถานการณ์ที่หลากหลาย

(Mintrom, 2012: 225-245)

หน่วยที่ 4

การกำหนดนโยบายสาธารณะ

ไสตท์ศน์ # 4.1 การกำหนดนโยบายสาธารณะ

การกำหนดนโยบายสาธารณะ

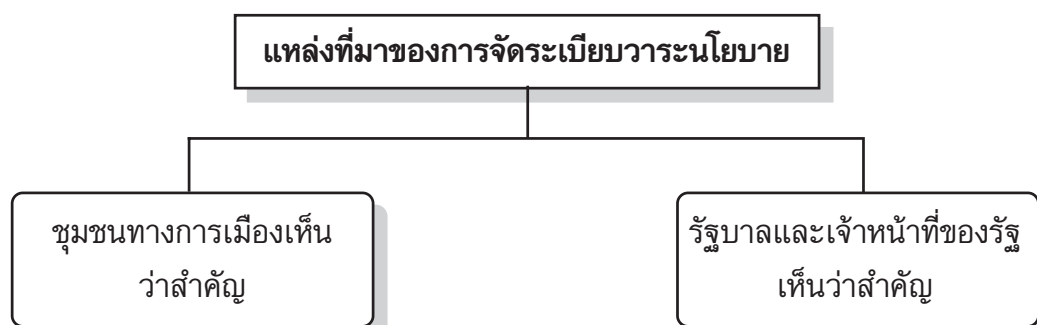
- กระบวนการนำข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เช่น **ปัญหาการจัดระเบียบกฎเกณฑ์** : การทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการ การรักษาความสงบ และความต้องการ เข้าสู่กระบวนการตัดสินใจ และกำหนดออกมาเป็นนโยบาย

ไสตท์ศน์ # 4.2 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

- การก่อตัวหรือการระบุปัญหา
- การกำหนดหรือการจัดระเบียบวาระ
- การเตรียมข้อเสนอร่างนโยบาย
- การกำหนดเป็นนโยบายหรือการสร้างความชอบธรรมในนโยบาย

ไสตท์ศน์ # 4.3 แหล่งที่มาของการจัดระเบียบวาระนโยบาย

ไสตท์ศน์ # 4.4

พรรคชนชนชั้นนำและพรรคชนหน่วยงานย่อยของสถาบันรัฐ

พรรคชนชนชั้นนำ : การกำหนดวาระนโยบายจากนักการเมืองที่ครอบงำการตัดสินใจนโยบาย

พรรคชนหน่วยงานย่อยของสถาบันรัฐ : การกำหนดวาระนโยบายขึ้นอยู่กับตัวแสดง 3 กลุ่ม ได้แก่
สมาชิกรัฐสภา ข้าราชการ และผู้รับบริการ

ไสตท์ศน์ # 4.5

ตัวแบบทางการเมืองเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ตัวแบบทางการเมืองเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ตัวแบบสถาบัน : เน้นกิจกรรมของสถาบันทำให้นโยบายมีความชอบธรรม มีผลบังคับใช้
ตามกฎหมาย

ตัวแบบที่เน้นกระบวนการการกระทำที่ : นโยบายเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่มีลักษณะเป็นขั้น
เป็นตอนของกระบวนการ

ตัวแบบมวลชน-ชนชั้นนำ : นโยบายเป็นเรื่องของความพอใจของชนชั้นปกครอง ประชาชน
ส่วนใหญ่ไม่สนใจ

ตัวแบบทฤษฎีกลุ่ม : นโยบายเป็นผลจากกลุ่มบุคคลที่มีผลประโยชน์ร่วมกันมารวมตัวกัน

ตัวแบบกระแสและหน้าต่างนโยบายสาธารณะ (Kingdon, 1984) ที่มา 3 กระแส ได้แก่

- กระแสปัญหา
- กระแสการเมือง : รัฐบาลกำหนดปัญหา
- กระแสนโยบาย

โสตทัศน # 4.6

ตัวแบบทางการบริหารเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ตัวแบบทางการบริหารเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ตัวแบบเหตุผล : นโยบายที่มีเหตุผล คือ นโยบายที่ทำให้สังคมได้รับประโยชน์/ประสิทธิภาพสูงสุด (Dror, 1968)

ตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป : ผลมาจากนโยบายที่เคยมีมาโดยแก้ไขเล็กน้อย (Lindblom, 1968)
กรณีที่ไม่มีความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายนโยบาย

ตัวแบบการวางแผนกลยุทธ์ : มุ่งอนาคต พยายามจะนำจุดแข็งของตัวแบบเหตุผลกับตัวแบบค่อยเป็นค่อยไปรวมกัน ให้ความสำคัญกับการตัดสินใจ (Etzioni, 1968: 283, 1967: 385-392)

หน่วยที่ 5

การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ไสตท์ศน์ # 5.1 การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

- กระบวนการจัดการและการประสานกิจกรรมเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ให้บรรลุความสำเร็จตรงตามเจตจำนงของนโยบาย โดยกลุ่มบุคคลหรือองค์กรภาครัฐหรือเอกชน

ลักษณะสำคัญ

- เป็นองค์ประกอบวงจรนโยบาย
- เป็นกระบวนการที่มีการเมืองแทรกอยู่เสมอ
- มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย
- เป็นกระบวนการภายใต้ปัจจัยแวดล้อมภายนอกที่ควบคุมได้ยาก

ขั้นตอน

ระดับมหภาค	ระดับจุลภาค
● การแปลงนโยบาย ● การสร้างการยอมรับ	● การระดมพลัง ● การปฏิบัติ ● การสร้างความต่อเนื่อง

ตัวแบบการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
ตัวแบบสหองค์การ แวน ฮอร์น และแวน มิเตอร์ :

1. การสื่อข้อความ	2. มาตรฐานนโยบาย
3. การบังคับใช้กฎหมาย	4. คุณลักษณะของหน่วยปฏิบัติ
5. ทรัพยากรนโยบาย	6. เงื่อนไขทางการเมือง
7. เงื่อนไขทางสังคมเศรษฐกิจ	8. ทักษะของผู้ปฏิบัติ

ตัวแบบกระจายอำนาจ ชีมา และรอดดิเนลลี :

- เงื่อนไขทางสภาพแวดล้อม
- ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ
- คุณลักษณะและสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ
- ทรัพยากรองค์การ
- มุ่งศึกษาสมรรถนะขององค์การท้องถิ่นในการพัฒนาชนบท

ตัวแบบเครื่องมือทางการบริหาร วรเดช จันทรศร :

- **ตัวแบบยึดหลักเหตุผล :** วัตถุประสงค์ของนโยบาย การกำหนดภารกิจ/มอบหมายงาน การวางแผนและควบคุม ระบบการวัดผล มาตรฐานการปฏิบัติงาน มาตรการในการให้คุณให้โทษ
- **ตัวแบบด้านการจัดการ :** สมรรถนะ บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ โครงสร้าง
- **ตัวแบบการพัฒนาองค์การ :** ภาวะผู้นำ การจูงใจ ทำงานเป็นทีม ผูกพัน/ยอมรับ มีส่วนร่วม
- **ตัวแบบกระบวนการของระบบราชการ :** ระดับความเข้าใจ ระดับการยอมรับนโยบาย เป็นส่วนหนึ่งในงานประจำวัน

ไสตท์ศน์ # 5.3 ปัญหาสำคัญ

ปัญหาสำคัญ

1. ปัญหาทรัพยากรการบริหาร : คน เงิน วัสดุ

2. ปัญหาการดำเนินงาน : โครงสร้าง กระบวนการ

3. ปัญหาพฤติกรรม : การต่อต้าน การสนับสนุน ความผูกพันต่อการปฏิบัตินโยบาย

ไสตท์ศน์ # 5.4 กลยุทธ์ทั่วไปในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

กลยุทธ์ทั่วไปในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

การให้ข้อมูลข่าวสาร

การอำนวยความสะดวก

การกำกับควบคุม

การให้สิ่งเสริมแรง

(Gardiner and Balch, 1980: 113-130)

กลยุทธ์เฉพาะสาขานโยบาย

กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้กับการนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ
(Cheema and Rondinelli, 1980: 92-97)

1. การกำหนดขอบข่ายความประสงค์
2. การประเมินศักยภาพของภูมิภาคและท้องถิ่น
3. การแสวงหาการสนับสนุนทางการเมือง
4. การประเมินความสามารถด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานส่วนกลาง
5. การศึกษาข้อจำกัดของสภาพแวดล้อม
6. การชี้แจงขอบข่ายการกระจายอำนาจที่น่าจะเป็นไปได้
7. การจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้เฉพาะเจาะจง
8. การระบุขั้นตอนและกระบวนการนำไปปฏิบัติ
9. การสนับสนุนแผนงาน
10. การสนับสนุนและอำนวยความสะดวก
11. การกำหนดกระบวนการกำกับดูแลและการประเมินผล

หน่วยที่ 6

การประเมินผลนโยบายและการพัฒนานโยบายสาธารณะ

ไสตท์ศน์ # 6.1 ประเภทการประเมินผลนโยบาย

ประเภทการประเมินผลนโยบาย

ตามระยะเวลา

การประเมินก่อนเริ่มปฏิบัติ การประเมินผลในระหว่างการทำงาน การประเมินผลหลังการทำงาน

ตามจุดมุ่งหมาย

- การประเมินผลความก้าวหน้า “Formative Evaluation”
 - การประเมินสรุปผลการดำเนินงาน “Summative Evaluation”
- (Bingham, Richard D., Felbingn, Claire L., 1988: 107)

ตามเนื้อหาสาระ

การประเมินความต้องการ การประเมินผลความเป็นไปได้ การประเมินผลความก้าวหน้า การประเมินผลผลิต การประเมินผลกระทบ

ไสตท์ศน์ # 6.2

การออกแบบวิจัยประเมินผล

การออกแบบวิจัยประเมินผล : Jones มี 3 ขั้นตอน

(Dubnich, Melvin J., Barbare A., 1983: 207-208)

ออกแบบรายละเอียด

ออกแบบการวัดผล

ออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล

ไสตท์ศน์ # 6.3

ตัวแบบในการประเมินผล

ตัวแบบในการประเมินผล

- 1) Performance Assessment Rating Tool, PART Scorecard เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติลงมาที่ระดับกระทรวง ระดับกรม ผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบ กิจกรรม ทรัพยากร
- 2) ตัวแบบการบริหารคุณภาพ เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ TQA/Thailand Quality Award
- 3) ตัวแบบ Malcolm Baldrige National Quality and Award/MBNQA สหรัฐอเมริกา : ให้รางวัลแก่องค์การที่ประสบความสำเร็จในการบริหารคุณภาพ
- 4) ตัวแบบ European Foundation for Quality Management /EFQM ประเทศต่างๆ ในยุโรป : ปัจจัยผลักดันและปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์
- 5) การประเมินผลการดำเนินงาน” (Performance Measurement หรือ Assessment) : ตัวชี้วัดปัจจัยนำเข้า ตัวชี้วัดผลผลิต ตัวชี้วัดผลลัพธ์
- 6) ตัวแบบ CIPP Model : Context, Input, Process and Product = CIPP) ปี ค.ศ. 1966 โดย Stufflebeam และคณะ

พัฒนาการของการวิจัยนโยบาย

(Prewer, DeLeon, 1983: 8)

- **ยุคแรก** การทดลองการวิจัยนโยบาย: 1930-1960 เกิดขึ้นและพัฒนาในสหรัฐ
- **ยุคที่สอง** การแสวงหาการแก้ไขปัญหานโยบาย: 1960-1980
- **ยุคที่สาม** การใช้อำนาจกระบวนการนโยบาย: 1980 - ปัจจุบัน : ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจที่มีคุณค่า

หน่วยที่ 7

ปัญหาและแนวทางพัฒนานโยบายสาธารณะในประเทศไทย

ไสตท์ศน์ # 7.1 ปัญหาสำคัญของการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ปัญหาสำคัญของการกำหนดนโยบายสาธารณะ

- การมีส่วนร่วมของประชาชนในช่วงเวลาไม่เหมาะสม ไม่ครอบคลุมทุกระดับ และเป็นไปตามระเบียบหรือนโยบายของรัฐบาลมากกว่าการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เช่น รัฐบาลได้ตัดสินใจกำหนดนโยบายสาธารณะแล้วจึงทำประชาพิจารณ์
- เนื้อหาสาระจำกัดอยู่ที่นโยบายบางประเภท
- กระบวนการกำหนดนโยบายไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ

ไสตท์ศน์ # 7.2 แนวทางพัฒนาการกำหนดนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

แนวทางพัฒนาการกำหนดนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

1. การเปิดโอกาสให้ตัวแสดงที่ไม่เป็นทางการมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น
2. การสื่อสารประชาชน : ประชาชนขาดข้อมูล
3. การส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายนโยบาย
4. การสร้างเวทีนโยบาย
5. การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนานโยบาย
6. การปรับปรุงกระบวนการกำหนดนโยบาย
 - 1) การก่อตัวนโยบาย
 - 2) การกำหนดวาระ
 - 3) การกำหนดทางเลือกและการตัดสินใจ : ผู้กำหนดนโยบายตรวจสอบทางเลือกทั้งข้อดี และข้อเสียศึกษาความเป็นไปได้

กรณีศึกษาการกำหนดนโยบายผู้สูงอายุ

- ปัญหาผู้สูงอายุเป็นปัญหาสาธารณะ
- มีพัฒนาการเป็นระยะทั้งในรูปกฎหมายและไม่อยู่ในรูปของกฎหมาย
- เป็นนโยบายเชิงวัตถุและนโยบายกระจายผลประโยชน์ เช่น นโยบายให้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุรายเดือนแบบขั้นบันได และพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546
- ค่านิยมของสังคมและผลประโยชน์ทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ได้เข้าสู่วาระการพิจารณา
- ในอนาคต การกำหนดนโยบายผู้สูงอายุ**ควรมีลักษณะล่างขึ้นบน**จากการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในการเสนอปัญหา ความต้องการ และทางเลือกในการแก้ไขปัญหาและควรเน้นการ**ดำเนินการโดยครอบครัวและชุมชน**มากขึ้นโดยมีรัฐเป็นฝ่ายสนับสนุนหรือประสานงานมากกว่าเป็นตัวหลักในการดำเนินการ

โสตทัศน # 7.4

ปัญหาสำคัญของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ปัญหาสำคัญของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

- **ปัญหาสืบเนื่องจากขั้นตอนการกำหนดนโยบาย** ได้แก่ ความไม่ชัดเจน ความไม่เป็นปัจจุบัน ขาดการมีส่วนร่วม : เกิดขึ้นจากการตกลงกันระหว่างคนส่วนน้อยที่มีอำนาจในลักษณะบนลงล่าง
- **ปัญหาภายในองค์กร**
 1. ด้านทรัพยากร ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรบุคคล วัสดุ เทคโนโลยี
 2. ด้านพฤติกรรมองค์กร ภาวะผู้นำ การสื่อสาร แรงจูงใจ
 3. ด้านการบริหารองค์กร การวางแผน การรวมอำนาจ ระบบการปฏิบัติงาน การประเมินผล
- **ปัญหาภายนอกองค์กร** สภาพแวดล้อมทั่วไป การประสานงานระหว่างหน่วยงาน ความร่วมมือของกลุ่มเป้าหมาย

แนวทางพัฒนาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

1. ตัวแสดงที่เป็นทางการ ควรให้ความเห็นชอบนโยบายที่มีวัตถุประสงค์และเนื้อหาชัดเจน เป็นปัจจุบัน และตัวแสดงที่ไม่เป็นทางการมีส่วนร่วมนำเสนอทางเลือกใหม่ๆ
2. การจัดองค์การนำนโยบายไปปฏิบัติ ควรให้ความสำคัญกับการประสานงานระหว่างองค์การ
3. การจัดสรรทรัพยากรให้มีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการเบิกจ่ายให้ทันเวลา
4. การแปลงนโยบายสาธารณะให้เป็นรูปธรรมและปฏิบัติได้
5. การพัฒนาปัจจัยภายในองค์การ :
 - การพัฒนาภาวะผู้นำให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงและแบบอย่างที่ดี
 - การพัฒนาระบบการสื่อสาร
 - การสร้างแรงจูงใจ
 - การกระจายอำนาจการตัดสินใจ
 - การพัฒนาระบบการปฏิบัติงานและการประเมินผล
6. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย การนำไปปฏิบัติ จนถึง การประเมินผลนโยบาย

กรณีศึกษาการนำนโยบายผู้สูงอายุไปปฏิบัติ

● การนำนโยบายผู้สูงอายุ (พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546) ไปปฏิบัติ : การศึกษาวัตถุประสงค์ และเนื้อหา การจัดองค์การ การแปลงให้เป็นรูปธรรม และนำไปปฏิบัติ

● การจัดองค์การ

- 1) คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ขับเคลื่อนพระราชบัญญัติ
- 2) สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชนผู้ด้อย โอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (กรมกิจการผู้สูงอายุ) เลขาธิการของคณะกรรมการ ประสานการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ
- 3) หน่วยงานรับผิดชอบตามมาตรา 11 ในพระราชบัญญัติ

● การแปลงนโยบายให้เป็นรูปธรรมผ่านประกาศ โครงการ และกิจกรรมต่างๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม การสนับสนุนผู้สูงอายุในการศึกษาและข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต

● บทวิเคราะห์: การนำนโยบายผู้สูงอายุไปปฏิบัติต้องอาศัยการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารทั้งระดับชาติ และท้องถิ่น การพัฒนาสมรรถนะของปฏิบัติ การแปลงสู่การปฏิบัติเชิงบูรณาการ และการพัฒนาผู้ปฏิบัติให้เพียงพอและมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับผู้สูงอายุและการแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุ

ปัญหาการประเมินผลนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

- ปัญหาเทคนิคการประเมินผล : ยึดติดกับบางตัวแบบหรือบางเทคนิค ไม่ตอบคำถามความสามารถในการแก้ไขปัญหาสาธารณะ และค่อนข้างเป็นอัตวิสัย
- ปัญหาการมีส่วนร่วม : ขาดการมีส่วนร่วมประเมินผลจากกลุ่มที่หลากหลาย
- ปัญหาการประยุกต์ใช้ : มีจำนวนน้อย ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่ทันต่อสถานการณ์ ไม่ได้นำไปสู่การตัดสินใจเชิงนโยบาย

ไสตท์ศน์ # 7.8

แนวทางพัฒนาการประเมินผลนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

แนวทางพัฒนาการประเมินผลนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

- การพัฒนารูปแบบการประเมินผล : ควรวิจัยประเมินผลนโยบายหลายรูปแบบ เก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง
- การส่งเสริมการมีส่วนร่วม : ให้ได้มุมมองที่หลากหลาย เกิดความเห็นพ้องร่วมกัน
- การนำเสนอผลประเมินผลเชิงรุก : การนำเสนอผลและรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเป็นระยะๆ โดยไม่ต้องรอตรวจสอบ
- การนำผลการประเมินไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ไสตท์ศน์ # 7.9

กรณีศึกษาการประเมินผลนโยบายผู้สูงอายุตามแผนผู้สูงอายุ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564)

กรณีศึกษาการประเมินผลนโยบายผู้สูงอายุตามแผนผู้สูงอายุ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564)

การวางแผน

การจัดเตรียมองค์กรรับผิดชอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินผลและการนำเสนอผลการประเมิน

วัตถุประสงค์ : ประเมินผลการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุตามดัชนีที่กำหนดไว้

บทวิเคราะห์

1. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการประเมินผลนโยบายผู้สูงอายุมากขึ้น
2. มีการประเมินผลนโยบายทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง และนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนานโยบาย : ได้ปรับยุทธศาสตร์ให้มีความชัดเจนและครอบคลุม ปรับมาตรการ ดัชนีชี้วัดเป้าหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลักในแต่ละมาตรการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

